

Πνευματικές συμβουλές (Άγιος Ισαάκ ο Σύρος)

Categories : [ΘΕΟΛΟΓΙΑ](#)

Date : 4 Σεπτεμβρίου, 2018

Όποιος γνωρίζει την αρρώστια του βρίσκεται στην αρχή της ταπεινώσεως. Ο Θεός υποφέρει όλες τις ασθένειες των ανθρώπων. **Δέν υποφέρει όμως εκείνον που γογγύζει.** Αυτός που ευχαριστεί πάντοτε τον Θεό για τ' αγαθά και τις ευεργεσίες που του χαρίζει, δέχεται τις εύλογίες του Θεού και στην καρδιά του κατοικεί η χάρη Του.

Όποιος υπερηφανεύεται, παραχωρεί ο Θεός και πέφτει στη βλασφημία. Όποιος κομπάζει για τις αρετές του, πάλι κατά παραχώρηση Θεού πέφτει στην πορνεία. **Ο έγνωστής μπορεί να πέσει σε πολλές ακόμη σκοτεινές παγίδες του πονηρού.**

Αυτός που δέν θυμάται και δέν σκέφτεται τον Θεό, κρατάει μίσος κατά του πλησίον. Αντίθετα **όποιος θυμάται τον Θεό, δέν μνησικακεύει και αγαπάει κάθε άνθρωπο.** Όποιος βοηθάει τον αδικούμενο έχει σύμμαχο τον Θεό. Όποιος βοηθάει τον πλησίον, τον βοηθάει ο Θεός. Όποιον κατηγορεί τον αδελφό του, τον αποστρέφεται ο Θεός. Εκείνος που έλεει τον αδελφό του κρυφά, δείχνει φανερά στον Θεό τη δύναμη της αγάπης του. Αυτός που κάνει παρατηρήσεις στον αδελφό του μπροστά σε άλλους, πραγματικά τον έξουθενώνει και τον έμπαίζει. Όποιος ενδιαφέρεται για την ψυχική υγεία του άλλου, φροντίζει πάντοτε να γίνεται αυτό με αγάπη. Τό ίδιο κάνει και ο Θεός. Δοκιμάζει τον άνθρωπο πάντοτε με αγάπη, προκειμένου να θεραπευθεί ή έμψυχη εικόνα Του. **Γιατί δέν παιδεύει τον άνθρωπο για να τον έκδικηθεί για τις άμαρτίες του, αλλά για να τον γιατρέψει.**

Όσο ο άνθρωπος τελειοποιείται στην αρετή, τόσο περισσότερο πλησιάζει τον Θεό και Τόν ακολουθεί. Όπως όταν ρίχνει κανείς ξερά ξύλα στη φωτιά, αυτή δύσκολα σβήνει, έτσι κι αυτός που αγαπάει αληθινά τον Θεό **ή αγάπη του όλο και αύξάνει, όσο προοδεύει στην αρετή.**

Όπως ο έμπορος όταν πουλήσει τό έμπορεύμα του θέλει να γυρίσει στό σπίτι του, έτσι και ο χριστιανός, όταν τελειώσει την εργασία του, θέλει ν' ασχοληθεί με τον Θεό και την ψυχή του. Και όπως ο έμπορος, όταν βρίσκεται στη θάλασσα, φοβάται μήπως έρθει τρικυμία και βυθισθεί ή έλπίδα της εργασίας του, έτσι και ο χριστιανός, όσο βρίσκεται στον κόσμο αυτό, φοβάται μήπως έρθει ο χειμώνας των παθών και χάσει τον καρπό του άγωνα του.

Όπως ο ναύτης όταν πλέει στη θάλασσα βλέπει τη θέση των άστεριών και ανάλογα

διευθύνει τό πλοίο, ἔτσι καί ὁ χριστιανός μέ τήν προσευχή προχωράει στόν δρόμο τῆς ζωῆς του, ἕως ὅτου φτάσει στό λιμάνι τῆς αἰωνιότητος. Ἐκεῖ οἱ ἄνθρωποι δέν τρέχουν καί δέν ἐμπορεῦνται, ὅπως στή ζωή αὐτή, ἀλλ' ἀναπαύονται στόν πλοῦτο τῶν ἀρετῶν πού ἀπέκτησαν μέ τόν ἀγώνα τούς ἐναντίον τῆς ἀμαρτίας. Μακάριος ἐκεῖνος τοῦ ὁποίου ἡ πρᾶματεια δέν χάθηκε στή θάλασσα τοῦ μάταιου αὐτοῦ κόσμου. Μακάριος ἐκεῖνος τοῦ ὁποίου τό πλοῖο δέν βυθίστηκε, ἀλλ' ἀξιώθηκε νά φτάσει μέ χαρά στό ἀχείμαστο λιμάνι τῆς αἰωνιότητος.

Ὅποιος θέλει νά βρεῖ τόν πολύτιμο μαργαρίτη μπαίνει γυμνός στή θάλασσα. Ἐτσι καί ὁ συνετός ἄνθρωπος περνᾷ ἀπ' τή ζωή αὐτή χωρίς πολλά χρήματα καί περιουσίες, μέχρις ὅτου βρεῖ τόν πολύτιμο μαργαρίτη, πού εἶναι ὁ Ἰησοῦς Χριστός. Καί ὅταν τόν βρεῖ δέν ἀγαπάει τίποτε ἄλλο στόν κόσμο αὐτό.

Ὅπως τό φίδι σέ κάθε κίνδυνο φυλάει τό κεφάλι του, ἔτσι κι ὁ σοφός χριστιανός, σέ κάθε δύσκολη περίπτωση, **φυλάει τήν πίστη του, πού ἀποτελεῖ τό θεμέλιό της ζωῆς του.**

Ὅπως τό δέντρο, ἂν δέν πετάξει τά παλιά του φύλλα δέν βγάζει νέα, ἔτσι κι ὁ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ δέν θά ἔχει καρπό πνευματικό, ἂν δέν βγάλει ἀπό μέσα του τή θύμηση τῶν κακιῶν καί τῶν παθῶν του.

Ὁ ἄνεμος τρέφει τούς καρπούς τῆς γῆς καί ἡ πρόνοια τοῦ Θεοῦ τούς καρπούς τῆς ψυχῆς.

Ὁ σκύλος, ὅταν γλείφει τή λίμα, ματώνει τή γλῶσσα του, πίνει τό ἴδιο του τό αἷμα καί χωρίς νά τό αἰσθάνεται προξενεῖ βλάβη στόν ἑαυτό του. Ἐτσι κι ὁ περήφανος, αἰσθάνεται γιά λίγο γλυκύτητα, ἀλλά μετά νοιώθει τά ἀποτελέσματα τῆς ψυχικῆς φθορᾶς.

Ἡ κοσμική δόξα μοιάζει σάν τήν πέτρα πού εἶναι σκεπασμένη ἀπό τά νερά μέσα στή θάλασσα, κι ἔτσι δέν τήν βλέπει ὁ κυβερνήτης καί χτυπάει πάνω της τό πλοῖο. Ἡ ὑπερηφάνεια καί ἡ κενοδοξία εἶναι κρυμμένες κι αὐτές μέσα στήν ψυχή καί τῆς προξενοῦν κακό.

Μή ζητήσεις πότε νά καταλάβεις τούς λόγους τῶν θείων μυστηρίων, πού περιέχονται στίς Ἅγιες Γραφές, χωρίς προηγουμένως νά προσευχηθεῖς θερμά στόν Θεό. **Τό κλειδί πού θά καταλάβουμε τά θεία νοήματα εἶναι ἡ προσευχή.**

Πρέπει νά γνωρίζεις ὅτι **χωρίς κόπο σωματικό δέν πλησιάζεται ὁ Θεός**. Ὅλοι οἱ Πατέρες κόπιασαν πολύ γιά νά κατοικήσει μέσα τους τό Πνεῦμα τό Ἅγιο. Μόλις τό Ἅγιο Πνεῦμα κατοικήσει στήν ψυχή, ὁ ἄνθρωπος ἀποκτάει πραότητα καί εἰρήνη, καί φεύγει κάθε σκέψη ἀκολασίας. Μή νομίσεις ὅτι μπορεῖς μέ τήν προσευχή νά

πλησιάζεις τόν Θεό, ἄν προηγουμένως δέν καθαρίσεις τήν καρδιά σου ἀπό τά πάθη τῆς ἀτιμίας πού τή μολύνουν.

Ὅπως τό λάδι τρέφει τό φῶς τοῦ λυχναριοῦ, ἔτσι καί ἡ ἐλεημοσύνη τρέφει τήν ψυχή. **Δέν ὑπάρχει ὠραιότερη πράξη μπροστά στά μάτια τοῦ Θεοῦ ἀπό τήν ἀγάπη πρὸς τόν συνάνθρωπο.** Πόσο γλυκεία εἶναι ἡ συναναστροφή μέ πνευματικούς ἀδελφούς, ἄν ὑπάρχει ἡ ἀγάπη! Ἀγάπη στόν Θεό καί στούς ἀδελφούς. Ἀγάπη στούς ἀδελφούς καί στόν Θεό. Αὐτά εἶναι δεμένα μαζί καί δέν μπορεῖς νά τά ξεχωρίσεις.

Αὐτός πού θέλει νά τρυγήσει χαρά καί καρπό πνευματικό πρέπει νά δουλέψει στήν προσευχή. Ὅπως ἡ ψυχή εἶναι ἀνώτερη ἀπό τό σῶμα, ἔτσι καί **ἡ προσευχή εἶναι ἀνώτερη ἀπό κάθε ἄλλη πνευματική ἐργασία.**

Μεγάλη δύναμη παίρνει κανεῖς ἀπό τίς μικρές πνευματικές ἀσκήσεις, ὅταν γίνονται τακτικά καί σταθερά, ὅπως ἀκριβῶς οἱ σταγόνες τοῦ ἀπαλοῦ νεροῦ μποροῦν νά βαθουλώσουν τή σκληρή πέτρα.

Ὅταν νεκρωθοῦν τά πάθη, τότε ἡ ψυχή θερμαίνεται ἀπό τή γλυκύτητα τῆς πνευματικῆς χαρᾶς, καί ἡ παρουσία τοῦ Θεοῦ στήν ψυχή εἶναι ἔντονη. Χρειάζεται μέγας ἀγώνας καί πολλή ὑπομονή γιά νά λάβει ὁ ἄνθρωπος τή χάρη τῆς παρηγοριᾶς ἀπό τόν Θεό. Ὅταν ὁ Θεός μπεῖ στήν ψυχή τοῦ ἀνθρώπου, τότε τά πάθη ὑποχωροῦν.

Καταστροφή τῆς ψυχῆς εἶναι ἡ ἀργία καί ἡ ἀπραξία . Ἡ χειρότερη κακία εἶναι ἡ ἀκηδία. Ἀκηδία σημαίνει νά μή φροντίζουμε γιά τή σωτηρία τῆς ψυχῆς μας μέ τήν προσευχή, τή νηστεία καί τ' ἄλλα ἀγιαστικά μέσα της Ἐκκλησίας μας. Μήν ὑπολογίσεις τό σῶμα στήν ἄσκηση τῆς ἀρετῆς, γιατί θ' ἀντιδράσει ὅπωςδήποτε. Ὁ σατανᾶς κάνει τό πᾶν, ὥστε νά μᾶς ἀπομακρύνει ἀπό τά ἔργα τοῦ Θεοῦ.

Ἡ πνευματική ἐργασία ἀπαιτεῖ προσοχή καί ἡσυχία τῆς καρδιάς. Δέν μπορεῖ νά καθαρισθεῖ κανεῖς μόνο μέ τά καλά πού κάνει γιά τόν ἄλλο. Πρέπει νά δουλέψει καί μέσα στήν ψυχή του, γιά ν' ἀπαλλαγεῖ ἀπό τά πάθη τῆς σάρκας καί τῶν αἰσchrῶν καί ρυπαρῶν λογισμῶν. Γιατί εἶναι εὔκολο νά κάνει κανεῖς ἐλεημοσύνη, δύσκολο ὅμως νά κόψει τά πάθη του καί τίς κακές του συνήθειες.

Τήν ἐλεημοσύνη τή δέχεται ὁ Θεός ὅταν συνοδεύεται ἀπό καθαρή καρδιά. Δέν μποροῦμε νά ἐνδιαφερθοῦμε γιά τό πρῶτο καί νά ἐγκαταλείψουμε τό δεύτερο. Ἀλλιῶτικα ξεπέφτουμε στά μάτια τοῦ Θεοῦ.

Στά πνευματικά ἔργα νά προχωρᾶς σιγά-σιγά, γιατί τά μεγάλα καί ἀπότομα ἄλματα εἶναι ἐπικίνδυνα. Ὅταν ἡ ψυχή γλυκαθεῖ ἀπό τήν πνευματική χαρά, αὐτό θά τήν κάνει νά προχωρήσει περισσότερο, ὅπως συμβαίνει μ' αὐτόν πού

πίνει λίγο κρασί, και άφοῦ τοῦ ἀρέσει, πίνει περισσότερο, ἕως ὅτου μεθύσει. Οἱ θλίψεις και οἱ στενοχώριες ἀντιμετωπίζονται μέ ὑπομονή και ἐλπίδα στόν Θεό.

Δέν εἶναι εὐκόλο πράγμα νά ἔρθῃ τό Πνεῦμα τό Ἅγιο μέσα στήν ψυχή μας. Πρέπει προηγουμένως νά τήν καθαρίσουμε ἀπό κάθε σαρκικό μολυσμό και νά γίνει δοχεῖο καθαρό. Ἔτσι θά ἔρθῃ νά κατοικήσῃ ὁ Θεός. Ἀλλά δέν φτάνει αὐτό. Γιά νά πάρουμε τό θεϊκό δῶρο πρέπει νά λυγίσουν πολλές φορές τά γόνατά μας στήν προσευχή. **Καίη προσευχή μας θά πρέπει νά συνοδεύεται ἀπό τήν ταπείνωση γιά νά γίνει δεκτή ἀπό τόν Θεό.**

Νά φυλάς τή γλώσσα σου νά μή λέει ἀπρόσεκτα και περιττά λόγια. Γιατί ἀπό τήν πολυλογία προέρχεται ἡ ἁμαρτία. Οἱ Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας ἀσκοῦσαν πολύ τή σιωπή, γιά νά μπορέσουν νά πλησιάσουν τόν Θεό και νά ἐνωθοῦν μαζί Του. **Μόνο ὅταν προσέχουμε τή γλώσσα, εἶναι δυνατό νά ἔρθῃ στήν ψυχή μας ἡ κατάνυξη.** Ὁ μακάριος ἅγιος Ἰωάννης τῆς Κλίμακος εἶπε, ὅτι τό καθαρό στόμα καθαρίζει και τήν καρδιά. Καί στήν καθαρή καρδιά κατοικεῖ ὁ ἅγιος Θεός. **Ἄν ὅμως σέ νικήσῃ ἡ γλώσσα σου, πιστεψέ με, δέν πρόκειται νά προκόψῃς ποτέ στήν ἀρετή** και ἡ ψυχή σου θά εἶναι ἄδεια, σάν τό στάχυ πού δέν ἔχει καρπό.

Ἦταν θέλεις νά συμβουλέψῃς κάποιον στό καλό, πρῶτα νά τοῦ δείξῃς τήν ἀγάπη σου και μετά μέ λεπτότητα και προσοχή νά τοῦ κάνῃς τήν παρατήρηση, προσέχοντας νά μήν τόν πληγώσῃς. Γιατί αὐτός θά παρατηρήσῃ πρῶτα τήν ἀγάπη πού θά τοῦ δείξῃς, κι ὕστερα θά προσέξῃ τήν παρατήρηση πού θά τοῦ κάνῃς. Ἔτσι θά τόν ὠφελήσῃς χωρίς νά βλαφτεῖ ἡ ψυχή του.

Ἦσο ὁ ἄνθρωπος ἀποτραβιέται ἀπό τά πράγματα τοῦ κόσμου τόσο περισσότερο πλησιάζῃ τόν Θεό.

Νά μή λυπᾶσαι ὅταν συναντᾷς στενοχώριες και δυσκολίες στή ζωή σου, γιατί ὄλ' αὐτά γίνονται κατά παραχώρηση Θεοῦ, γιά τήν ψυχική σου ὠφέλεια. Ἀκόμη οὔτε τόν θάνατο νά φοβᾶσαι. Γιατί βλέποντας ὁ Θεός τήν ὑπομονή σου, θά σέ βοηθήσῃ νά φτάσῃς στή νίκη, ἐκεῖ ὅπου θ' ἀπολαύσῃς τά αἰώνια ἀγαθά, πού ἐτοίμασε γιά ἐκείνους πού τόν ἀγαποῦν ἀληθινά.

(Πηγή: agiazoni.gr)